

Sygn. akt VI Ka 394/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 30 października 2015 r.

Sąd Okręgowy w Jeleniej Górze w VI Wydziale Karnym Odwoławczym w składzie:

Przewodniczący – Sędzia SO Tomasz Skowron (spr.)

Sędziowie SO Barbara Żukowska

SO Waldemar Masłowski

Protokolant Anna Potaczek

przy udziale Prokuratora Prokuratury Okręgowej w Jeleniej Górze Z. J.

po rozpoznaniu w dniu 30 października 2015 r.

sprawy **M. S.** ur. (...) w L.

s. J., M. z domu C.

oskarżonego z art. 178a § 4 kk

z powodu apelacji wniesionych przez prokuratora i obrońcę oskarżonego

od wyroku Sądu Rejonowego w Lwówku Śląskim

z dnia 28 maja 2015 r. sygn. akt II K 92/15

uchyla zaskarżony wyrok wobec oskarżonego M. S. i sprawę przekazuje Sądowi Rejonowemu w Lwówku Śląskim do ponownego rozpoznania.

Sygn. akt VIKa 394/15

UZASADNIENIE

M. S. oskarżony został o to, że w dniu 7 kwietnia 2014 roku w L. powiatu (...) kierował samochodem osobowym marki V. (...) o nr rej. (...) będąc pod wpływem substancji psychotropowej w postaci metamfetaminy o stężeniu 617 ng/ml i amfetaminy o stężeniu 76 ng/ml we krwi, przy czym zarzucanego czynu dopuścił się będąc wcześniej skazany prawomocnym wyrokiem Sądu Rejonowego w Lwówku Śląskim sygn. akt II K 581/09 za przestępstwo z art. 178a § 1 kk

tj. o czyn z art. 178a § 4 kk

Sąd Rejonowy w Lwówku Śląskim wyrokiem z dnia 28 maja 2015 r. w sprawie o sygn. akt IIK 92/15:

I. oskarżonego M. S. uznał za winnego tego, że w dniu 7 kwietnia 2014 roku w L. powiatu (...) kierował samochodem osobowym marki V. (...) o nr rej. (...) znajdując się w stanie po użyciu substancji psychotropowej w postaci metamfetaminy o stężeniu 617 ng/ml i amfetaminy o stężeniu 76 ng/ml we krwi tj. popełnienia wykroczenia z art. 87 § 1 kw i za to na podstawie art. 87 § 1 kw wymierzył mu karę 20 (dwudziestu) dni aresztu;

II. na podstawie art. 29 § 1 i 2 kw w zw. z art. 87 § 3 kw orzekł wobec oskarżonego zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym na okres 3 (trzech) lat;

III. na podstawie art. 627 kpk zasądził od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa koszty sądowe w kwocie 647,74 złotych i na podstawie art. 21 pkt 2a Ustawy z dnia 23.06.1973 r o opłatach w sprawach karnych wymierzył mu opłatę w kwocie 30 złotych.

Apelacje od powyższego wyroku złożyli prokurator i obrońca oskarżonego.

Prokurator w złożonej apelacji zarzucił błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, mający wpływ na jego treść, polegający na przyjęciu przez Sąd, że oskarżony M. S. w chwili czynu znajdował się w stanie po użyciu substancji psychotropowych, podczas gdy zgromadzone w sprawie dowody, w szczególności opinia Instytutu Ekspertyz Sądowych im. Prof. dra Jana Sehna w Krakowie wskazują, iż w chwili czynu był w stanie pod wpływem tej substancji.

Stawiając powyższy zarzut prokurator wniósł o uchylenie wyroku w całości i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi Rejonowemu w Lwówku Śląskim.

Obrońca oskarżonego na podstawie art. 103 § 2 i § 4 kpk zaskarżył powyższy wyrok w części dotyczącej kary, zarzucając rażąco surowość orzeczonej kary aresztu oraz zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym. Podnosząc powyższe wniósł o orzeczenie kary aresztu z warunkowym jej zawieszeniem lub kary grzywny oraz orzeczenie zakazu prowadzenia pojazdów na krótszy okres.

Sąd Okręgowy zważył co następuje:

Na uwzględnienie zasługuje apelacja wniesiona przez oskarżyciela publicznego. Dokonując ustaleń w niniejszej sprawie odnośnie tego, że M. S. nie znajdował się pod wpływem substancji psychotropowych, a jedynie w stanie po jej użyciu sąd rejonowy całkowicie pominął przeprowadzony w postępowaniu przygotowawczym dowód z opinii Instytutu Ekspertyz Sądowych im. Prof. Jana Sehna (k.17-19). Z opinii tej jednoznacznie wynika, że we krwi M. S. stwierdzono obecność metamfetaminy w stężeniu 617 ng/ml oraz amfetaminy w stężeniu 76 ng/ml. Takie stężenie metamfetaminy zalicza się do stężeń wysokich i znajduje się w zakresie stężeń toksycznych (200 – 1000 ng/ml). Sam fakt, że funkcjonariusze policji I. Z. i M. K., którzy dokonali zatrzymania pojazdu kierowanego przez oskarżonego, jak i jego koledzy L. K. i L. W., którzy jechali w kierowanym przez niego samochodzie nie zauważyli w zachowaniu „typowych objawów narkotyku” nie może przesadzać o tym, że oskarżony nie znajdował się pod jego wpływem. Dokonując wyżej wskazanych ustaleń sąd I instancji zupełnie pominął fakt, że kierujący pojazdem mechanicznym co oczywiste musi posiadać pełną sprawność zarówno psychiczną, jak i motoryczną (fizyczną). Zupełnie dowolne jest twierdzenie zawarte w pisemnym uzasadnieniu zaskarżonego wyroku, że „wymądrzanie się” oskarżonego , o którym mówi świadek I. Z. to cecha, która w żaden sposób nie może być utożsamiana z działaniem narkotyku.

Rację ma zatem prokurator, że sąd I instancji wydając przedmiotowy wyrok oparł go na błędnych ustaleniach faktycznych, które zdaniem sądu odwoławczego nastąpiły na skutek niepełnej, a przez to dowolnej oceny materiału dowodowego zebranego w sprawie.

Rozpoznając sprawę ponownie sąd rejonowy przeprowadzi dowód z opinii biegłego toksykologa celem ustalenia czy tak duża, będąca w zakresie stężeń toksycznych obecność substancji psychotropowej w organizmie oskarżonego mogła nie mieć żadnego wpływu na jego sprawność psychomotoryczną jako kierowcy.

Rozpoznanie apelacji prokuratora i zapadłe w jej wyniku rozstrzygnięcie czyni bezprzedmiotową apelację złożoną przez obrońcę oskarżonego.